

Sprawa T-347/03

Eugénio Branco, L^{da}
przeciwko
Komisji Wspólnot Europejskich

**Europejski Fundusz Społeczny — Zmniejszenie pomocy finansowej —
Podwykonawstwo — Prawa nabyte — Rozsądny termin**

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 30 czerwca 2005 r. . . . II - 2560

Streszczenie wyroku

- 1. Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin — Rozpoczęcie biegu terminu — Data zdarzenia powodującego rozpoczęcie się biegu terminu — Ciężar dowodu
(art. 230 akapit piąty WE; regulaminu Sądu, art. 102 § 2)*
- 2. Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin — Rozpoczęcie biegu terminu — Akt nieopublikowany i niedoręczony skarżącemu — Dokładne zapoznanie się z treścią i uzasadnieniem — Obowiązek zażądania przedstawienia całego tekstu w rozsądnym terminie od chwili dowiedzenia się o jego istnieniu
(art. 230 akapit piąty WE)*

3. *Skarga o stwierdzenie nieważności — Zaskarżony akt — Ocena zgodności z prawem w oparciu o informacje dostępne w momencie wydania aktu (art. 230 WE)*
4. *Polityka społeczna — Europejski Fundusz Społeczny — Pomoc finansowa na kształcenie zawodowe — Decyzja Komisji wydana na podstawie art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 2950/83 — Ocena złożonych sytuacji faktycznych i księgowych — Kontrola sądowa — Granice (rozporządzenie Rady nr 2950/83, art. 6 ust. 1)*
5. *Prawo wspólnotowe — Zasady — Ochrona uzasadnionych oczekiwań — Przesłanki*
6. *Polityka społeczna — Europejski Fundusz Społeczny — Pomoc finansowa na kształcenie zawodowe — Zaświadczenie przez państwa członkowskie o prawdziwości i rzetelności księgowej wniosków o wypłatę salda — Późniejsze badanie tych wniosków przez specjalistyczny podmiot — Dopuszczalność (rozporządzenie Rady nr 2950/83; decyzja Rady 83/516)*
7. *Polityka społeczna — Europejski Fundusz Społeczny — Pomoc finansowa na kształcenie zawodowe — Nieprawidłowe wykorzystanie pomocy — Istota sankcji prawa wspólnotowego — Brak charakteru karnego — Umożnienie postępowań karnych przez władze krajowe — Uzasadnione oczekiwania w zakresie wypłaty — Brak — Możliwość kontynuowania przez Komisję badania ewentualnego zmniejszenia (rozporządzenie Rady nr 2950/83, art. 6)*
8. *Prawo wspólnotowe — Zasady — Dochowanie rozsądnego terminu — Postępowanie administracyjne — Kryteria oceny — Opóźnienie, za które odpowiedzialne jest państwo członkowskie — Brak wpływu*

1. Obowiązek dostarczenia dowodów na to, kiedy wystąpiło zdarzenie powodujące rozpoczęcie się biegu terminu do złożenia skargi, spoczywa na stronie, która zgłasza zarzut przedawnienia skargi. Dlatego też samo wyrażenie przez tę stronę zdziwienia nie może prowadzić do tego, że sąd wspólnotowy orzeknie o niedopuszczalności skargi. Co więcej, strony będącej adresatem skarżonej

decyzji nie można obciążać odpowiedzialnością za to, że władze krajowe z opóźnieniem ją o niej powiadomiły.

(por. pkt 54)

2. Jeśli strona dowiadyuje się o istnieniu aktu, który jej dotyczy, w szczególności w drodze pisma przedstawiającego w jasny sposób ostateczne stanowisko Komisji, to pod rygorem uznania skargi za niedopuszczalną obowiązana jest w rozsądnym terminie zażądać przedstawienia jej całego tekstu tego aktu, by móc dokładnie zapoznać się z jego treścią i uzasadnieniem. Jeśli przedstawiono jej tylko projekt decyzji, do którego ustosunkowała się, nie jest zobowiązana dowiadywać się, czy doszło do wydania zaskarżonej decyzji.

(por. pkt 75)

(por. pkt 55)

3. W ramach postępowania o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 230 WE oceny zgodności z prawem danego aktu wspólnotowego należy dokonywać biorąc za podstawę elementy stanu faktycznego, o których dana instytucja wiedziała w dniu wydania tego aktu.

(por. pkt 70)

nego Komisja może dokonywać oceny złożonych sytuacji faktycznych i księgowych, dysponuje ona w tej kwestii dużą swobodą oceny. W związku z tym kontrola dokonywana przez sąd wspólnotowy ogranicza się w tej materii do zbadania, czy nie wystąpił oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych danej sprawy.

5. Istnienie uprawnienia do powoływania się na zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań uzależnione jest od łącznego spełnienia się trzech przesłanek. Po pierwsze, administracja wspólnotowa musi przekazać zainteresowanemu dokładne, bezwarunkowe i zgodne zapewnienia, pochodzące z uprawnionych i wiarygodnych źródeł. Po drugie, zapewnienia te muszą być takiego rodzaju, by wzbudzały u podmiotu, do którego są skierowane, uzasadnione oczekiwanie. Po trzecie, udzielone zapewnienia muszą być zgodne z właściwymi przepisami.

(por. pkt 102)

4. Z uwagi na to, że zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 2950/83 w sprawie wykonania decyzji 83/516 w sprawie zadań Europejskiego Funduszu Społecz-

6. Z treści art. 2 ust. 2 decyzji 83/516 w sprawie zadań Europejskiego Funduszu Społecznego wynika, że właściwe

państwo członkowskie gwarantuje pomyślne zakończenie działań finansowanych Fundusz. Nadto zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 2950/83 w sprawie wykonania decyzji 83/516 Komisja uprawniona jest do kontroli wniosków o wypłatę salda „bez uszczerbku dla kontroli dokonywanych przez państwa członkowskie”. Te prawa i obowiązki państw członkowskich nie podlegają żadnym ograniczeniom czasowym. Z powyższego wynika, że zaświadczenie o prawdziwości i rzetelności księgowych danych zawartych we wniosku o wypłatę salda pomocy związanej z działaniami szkoleniowymi w rozumieniu art. 5 ust. 4 zdanie drugie rozporządzenia nr 2950/83 nie zabrania państwu członkowskiemu dokonania późniejszej weryfikacji wniosku o wypłatę salda. Poza tym nie istnieją żadne przeszkody, by dokonując takiej ponownej weryfikacji, państwo członkowskie zwróciło się o pomoc do jednostki wyspecjalizowanej w przeprowadzaniu audytu księgowego i finansowego.

(por. pkt 104)

7. Okoliczność, że postępowania karne przeciwko skarżącej zostały umorzone, nie może stanowić podstawy uzasadnionego oczekiwania w zakresie wypłaty pomocy, które rzekomo wystąpiło po jej stronie. Z treści art. 6 rozporządzenia nr 2950/83 w sprawie wykonania decyzji 83/516 w sprawie zadań Europejskiego Funduszu Społecznego wynika, że prawo wspólnotowe nie wiąże z działaniami polegającymi na nieprawidłowym wyko-

rzystaniu pomocy z Europejskiego Funduszu Społecznego odpowiedzialności karnej. Dlatego też o ile zasada dobrej administracji, która obliuguje instytucje wspólnotowe do podejmowania decyzji przy pełnej znajomości okoliczności sprawy, uzasadnia oczekiwanie Komisji na zajęcie stanowiska przez sąd krajowy, który ma się wypowiedzieć co do tego, czy defraudacja rzeczywiście wystąpiła, o tyle jednak nie zabrania ona Komisji kontynuowania badania ewentualnego zmniejszenia pomocy na podstawie wyników dochodzenia przeprowadzonego w postępowaniu administracyjnym przez wyspecjalizowaną jednostkę po tym, jak postępowania karne zostały umorzone wskutek przedawnienia ścigania.

(por. pkt 108)

8. Oceny czy dana procedura administracyjna zakończona została w rozsądnym terminie, dokonuje się przy uwzględnieniu okoliczności konkretnej sprawy, a w szczególności kontekstu, w którym wystąpiła, poszczególnych etapów proceduralnych, jej złożoności oraz wagi, jaką sprawa ta ma dla poszczególnych zainteresowanych stron. Sekwencja zdarzeń, którą charakteryzuje złożoność postępowań sądowych i administracyjnych, zarówno krajowych, jak i wspólnotowych, i ostateczna niemożność oparcia się przez Komisję na wyroku sądu krajowego, pozwalają stwierdzić, że każdy z etapów procedury poprzedzającej wydanie zaskarżonego aktu zakończył się w rozsądnym termi-

BRANCO PRZECIWKO KOMISJI

nie. Ponadto Komisja w stosownym terminie powiadomiła o zaskarżonej decyzji jej adresata. Jeśli państwo członkowskie, na którym ciąży obowiązek powiadomienia o decyzji strony skarżącej, zwleka z doręczeniem tej decyzji, opóźnienie to nie może obciążać Komisji, jako że tylko

opóźnienie, za które byłaby ona odpowiedzialna, mogłoby leżeć u podstaw stwierdzenia, że nie podjęła ona działań w rozsądnym terminie.

(por. pkt 114, 120, 122)